
Lőrinczi Borg Ágnes versei

Életem ritmusa

Reggel: kakaó.

Este: pizsamaosztás.

Napközben: tervezett spontaneitás.

Csalás

Én hazudtam,
Te őszinte voltál.

Én óvtalak,
Te bántottál.

Visszaút

Firenzében várnunk kellett,
a város kapuja zárva volt.
Érkezésünkről nem értesíthettünk
kinnrekedtünk Máraival.

Otthonokba visszatérni nehéz

Érzem

percek
morzsolják gondolataim
rózsabuborékjait
hétköznapiak
koccannak a teailleszhez
álmatlan képzelet
vérezik
a hótakaró alatt
forognak bennem
az évszakok
ahogyan
a csontvelőm
szép lassan
megtelik
fényel

Van

Van egy hang
bennem,
kéz,
lendület,
akarni a már
rég beteljesültet,
újra kell, újra s újra

Lankadni vélem,
amikor elapad az éhség,
feltör a lendület,
különös szépség
csalóka szó,
délibáb,
aratja áldozatait
lélek sivatagban

Örökségem

porosodjon a könyv
csak a tiszta szót
az anyámét
gyerekkorom dalait
nagyapám hangját
ami bennem él s csirát hajt
apám kemény tartását
ügyetlen mozdulataim dallamát
ezeket édesgetem

gyerekeim mosolyát
nem tudásom táplálja
értelem teremt rendet
rendíthetetlen káoszt
végleges végtelent
dobbantást
új könyvekhez
könnyeket
értelmem ad

Ó

ha meglátom kék
ha megismerem zöld
ha megtetszik magas
ha megszeretem elviszem
ha elvisz sírok

Szerelem

Hidakat építettek,
végteleneket,
pedig átúsztam volna
a vizeket,
érted.

Emlékszel?

Meséltem a tavirózsa
ébredéséről,
az ágyban
én feküdtem.

Hírek

Valahol a déli sarkon
elmaradt a fagyás
vizek osontak
ostoba rohammal
felmásztak a fákra
és a házakra.

Valaki kivezényelte
őket Ázsia félszigetére,
és szigeteire,
s százezrek képtelenek
elbánni az
őrült vizekkel.

A külügyminiszter Stockholmban telefonált,
hogy szedjék le már azt a macskát a fáról,
mert zavarja a újévi díszelőadást...

Kovács katáng Ferenc: Ághegy XV.